peal, ratsa; sulane kandis tema raudkübara ja oda. Siis tuli suur hulk Luteruse sõbru ja rüütlid ja muid inimesi.

Rüütel Kramm astus ühe maja trepi astme peale, et rong temast pidi mööda minema. Iga kord kui rahwas Luteruse wastu hõiskasid, läks tema kulm kortsu, aga kui mõned jälle teda teutasid, siis ta naeratas röömsaste. Pead wangutades ütles tema pojale: „Hullus on külgehakkaja haigus, üks halp paneb tuhandid halpima. Waata, nüüd nemad meeletumad teretawad meest hõisates, kes ristikoguduse ja riigi walega on äraseganud, eht nemad mõne pääwa pärast niisamuti hõiskawad, kui Luterus wälja wiakse tule surma surema!"

„Taat," ütles poeg, „mees munga riidis wankri peal, kel nii lahke nägu on, ega see ommeti wõi usuwaenlane olla! See on wist üks waga ristiinimene. Usuwaenlased peaksid minu arwates ennemine keisri pihipapi Glapio sarnatsed olema, sel on silmad täis kawalust ja wale wagadust peas."

„Pea suud, pois!" kärgatas rüütel wihaga, „mis sina neist asjust mõistad? Sinu noor pea ei suuda niisugusi hullu pööra asju äraarwata."

„Waata taat," hüüdis pois jälle, „eks need seal rongi taga otsas ole meie sugulase Erbahi krahwi sõamehed, ma tunnen neid nende kullist!"

„Mis sa unistad, pois?" ütles isa, „ega krahw ommeti selle mehe saatjaks ei saa, keda ta tahtis ärrahukata ja kes aga õnnetuse kaupa ta käest on peasenud."

„Taat, aga see on ikka tõsi," ütles poeg, „waata, seal krahw ise tuleb musta hobuse seljas sõites."

„Maailma ots on käe!" hüüdis rüütel, „krahw Erbah on ususegaja seltsimeheks heitnud, keda ta ommeti pidi ärrahukkama. Tule, saame näha, mis sest weel saab!"

Nemad läksid põik uulitsast läbi ja jõudsid, enne kui rong tul, Saksani kuurwürsti elu korteri juure, kuhu ka Luterusele oli korter walmistatud. Siin oli jo hulk suurtsugu inimesi teda ootamas, mõned würstid olid ka hulgas. Kui Luterus wankrist maha tuli, teretasid kõik teda wäga lahkeste ja saatsid teda maja sisse, mitu läksid tema järele teda toas teretama.

Kramm kiristas wihaga hambaid ja läks siis pojaga hertsog Eeriki juure. Hertsogil oli hea meel terasest poisist, ta lubas teda sestsamast pääwast saadik oma teenistusse wõtta.